

Сънищата на единъ мишоловъ.

(Смѣхория).

рочутъ билъ славниятъ Тодоръ Бимбамбориновъ, като изкусенъ мишоловъ.

Влѣзе ли мишоловътъ прѣзъ прага на нѣкоя къща, работата на мишкитѣ е спукана. Мишкитѣ не чакали, а избѣгвали коя на кждѣ види... като че ли въ земята потъвали. Мишкитѣ го сѣщали по миризмата отъ неговото фенерче, което издавало цѣли къмба задушливъ пушекъ...

Завѣдатъ ли се нѣкждѣ много мишки, веднага повикватъ мишолова. Заплащали му послѣ за труда по нѣколко стотинки, а Бимбамбориновъ отивалъ право въ кръчмата...

— Добрѣ че има по свѣта мишки. А то, ако ги нѣмаше, отдѣ бихъ могълъ да взема пари за това вкусно винце! си думалъ мишоловътъ и гълталъ.

Наливалъ се Бимбамбориновъ съ вино чаша слѣдъ чаша и хубавичко се насвѣткалъ... Върналъ се у дома си пиянъ-залянъ и веднага заспалъ. Току-що склопилъ очи, и що да се случи?